

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 46 din data de 31.01.2024

Dosar nr.: 4A/2023

Autosesizare nr.: 19301/09.03.2023

Petent: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (autosesizare)

Parte reclamată: Agenția Națională pentru Sport

Obiect posibilă faptă de discriminare directă sau indirectă în urma înțrării în vigoare a Ordinului 500/2022 privind aprobarea Instrucțiunilor de stabilire a participării sportivilor de performanță români, la nivel de seniori și tineret, într-o pondere de minimum 40% din totalul de sportivi participanți la competițiile sportive naționale oficiale, la sporturile de echipă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

1. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, cu sediul în municipiul București, str. Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, sector 1 și cu adresă de e-mail: support@cncd.ro

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2. Agenția Națională pentru Sport, cu sediul în municipiul București, str. Vasile Conta, nr. 16, sector 2

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20 alin. (4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. Prin adresa înregistrată sub nr. 1930/10.03.2023 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 30.03.2023.

5. Procedură legal îndeplinită.

6. Partea reclamată depune un punct de vedere înregistrat sub nr. 2483/29.03.2023.

III. Susținerea părților

Susținerea petentului

7. Prin autosesizarea înregistrată sub nr. 19301/09.03.2023 se reclamă o posibilă posibilă faptă de discriminare directă sau indirectă în urma înțrării în vigoare a Ordinului 500/2022 privind aprobarea Instrucțiunilor de stabilire a participării sportivilor de performanță români, la nivel de seniori și tineret, într-o pondere de minimum 40% din totalul de sportivi participanți la competițiile sportive naționale oficiale, la sporturile de echipă, ordin emis de ministrul tineretului și sportului Novak Carol Eduard.

Susținerea părții reclamate

8. Prin punctul de vedere înregistrat cu nr. 2483/29.03.2023, partea reclamată arată că Ordinul nr. 500/2022 emis de ministrul sportului este un ordin pentru aprobarea unor instrucțiuni cu caracter normativ general, care stabilesc ponderea minimă a sportivilor români participanți ce pot evolua în teren pe parcursul unui meci.

9. De asemenea, se învederează că există un scop real și legitim pentru care Ministerul Sportului, prin ministrul sportului a emis Ordinul nr. 500/2022, respectiv asigurarea unui mediu propice pentru promovarea, pregătirea și dezvoltarea sportivilor români, precum și instituirea unei ponderi de participare în competițiile sportive naționale oficiale, a sportivilor de performanță români și nu fac referire la un număr minim sau maxim de contracte de activitate sportivă sau de orice altă natură încheiate între cluburi și sportivi, acestea putând fi nelimitate, ca și numărul jucătorilor străini cu care structura sportivă poate încheia contract.

10. Încă de la începutul anului 2021, la nivelul Ministerului Sportului au avut loc mai multe sesiuni de consultări cu federațiile sportive naționale, în timpul cărora acestea au adus la cunoștința ministerului dorința de stimulare și, implicit, de majorare a numărului de sportivi români în loturile naționale. În acest sens, ministerul a solicitat informații cu privire la situația prezenței/participării sportivilor români în competițiile oficiale de seniori, precum și transmiterea de propuneri cu privire la majorarea ponderii de sportivi români prezenți/participanți în competițiile naționale oficiale, o parte din federații răspunzând solicitărilor ministerului, comunicând și propuneri cu privire la informațiile solicitate.

11. Ministerul Sportului a generat și susținut aceste sesiuni de consultări având în vedere că federațiile sportive naționale sunt structuri sportive de interes național care organizează, conduc, controlează și supraveghează activitățile și competițiile sportive oficiale la nivel național, în baza statutelor și regulamentelor adoptate și se adresează sportivilor români și străini, participanți în competițiile naționale oficiale de seniori pe ramură de sport.

12. Federațiile sportive naționale elaborează și aprobă prin organele reprezentative calendarele sportive naționale/reguleamentele competitionale în vederea includerii acestora în Strategia națională pe ramură de sport, precum și transmiterea acestora către cluburile afiliate.

13. Statul investește financiar la nivel național în echipe de copii și juniori sume importante și ajungând la categoria de seniori sunt foarte puține locuri disponibile în ligile naționale la sporturile de echipa în liga 1 și liga a 2-a.

14. Foarte mulți dintre copii și juniori se lasă de sport din aceasta cauza, ceea ce duce la un impact social negativ la un nivel de vârstă tânără, doar un procent foarte mic de sportivi ajungând să joace în ligile naționale. Totodată, se pierde investiția în acești copii. În același timp, efectul abandonului sportiv la vârsta tinera afectează echipele naționale, care nu au jucători de nivel înalt, și astfel și rezultatele la nivel de echipă națională întârzie să apară sau au dispărut de tot.

Federația Sportivă Națională	Nr. total sportivi români	Nr. total sportivi străini	Nr. sportivi trecuți pe foaia de joc	Nr. sportivi români trecuți pe foaia de joc	Nr. sportivi străini trecuți pe foaia de joc	Nr. total sportivi prezenți pe teren	Nr. total sportivi români prezenți pe teren	Nr. total sportivi străini prezenți pe teren
Baschet								
Liga I	132 - M	986 - M	12	Minim 6	6 - M	5	În prima repriză - 2	3 - 4
	138 - F	41 - F			5 - F		În a doua repriză - 2	
Liga II							2	3
Handbal								
Liga I	309 - M	38 - M	16	Minim 8	8	7	2	5
Liga II	269 - F	85 - F					6	1
Hochei pe gheață	137	45	22	Minim 16	6 din 22	Portar + 5	Portar + 0 - 5	5
Polo								
Liga I	113	5 - M	15	Minim 12	3	7	4	3
		4 - F						
Liga II							7	-
Rugby	485	34	23	Minim 15	8 din 23	15	Nimin 7	8
Volei								
Liga I	80 - M	64 - M	14	Minim 4	12 din 12	6	2	4
	115 - F	29 - F						
Liga II							6	-

15. Din datele puse la dispoziție, se observă că impunerea unei ponderi de 40% a sportivilor români participanți care pot evolua în teren pe parcursul unui meci a fost luată în urma analizelor și consultărilor avute împreună cu Federațiile Sportive Naționale, iar această pondere nu împiedică în nici un fel, încheierea sau derularea contractelor de activitate sportivă pentru sportivi de altă naționalitate.

16. De asemenea, Ordinul ministrului sportului nr. 500/23.06.2022, precum și instrucțiunile de aplicarea a acestuia, au ca scop organizarea sportului ca activitate de interes național susținută de stat și, în special, instituirea unei ponderi de participare în competițiile sportive naționale oficiale, a sportivilor de preformanță români și nu fac

referire la un număr minim sau maxim de contracte de activitate sportivă sau de orice altă natură încheiate între cluburi și sportivi, acestea putând fi nelimitate, ca și numărul jucătorilor străini cu care poate contracta structura sportivă respectivă. Obiectul contractului de asistență sportivă nu este reprezentat de prestarea unei munci, ci de desfășurarea unei activități cu caracter sportiv, având un regim juridic aparte și distinct față de contractul individual de muncă și alte categorii de contracte reglementate de Codul Civil.

17. Se menționează că au existat discuții atât cu toate Federațiile Sportive Naționale, cât și cu toate Forurile abilitate, pentru ca ponderea de 40% de jucători formați local, să nu afecteze în nici un fel activitatea sportiva, confirmând în același timp astfel și Regulile UEFA - " Home Grown Players Rules". Rolul social și educațional al cluburilor este important în cadrul comunităților locale, în regiunile și țările lor. În acest context, dezvoltarea talentelor locale nu este benefică doar pentru sport, ci este benefică pentru societate în ansamblul său.

18. Reglementările la nivel de stat au ca scop organizarea și susținerea sportului ca activitate de interes național și, în special, instituirea unei ponderi de participare în competițiile sportive naționale oficiale, a sportivilor de performanță/jucătorilor formați local, indiferent de naționalitate și nu fac referire la un număr minim sau maxim de contracte de activitate sportivă sau de orice altă natură încheiate între aceștia și cluburi, acestea putând fi nelimitate, precum și numărul jucătorilor indiferent de naționalitate cu care structura sportivă respectivă poate încheia contracte. Contractul de activitate sportivă are un caracter sportiv și are ca obiect desfășurarea unei activități sportive având un regim juridic aparte și distinct față de contractul individual de muncă și alte contracte reglementate de Codul Civil.

19. Reglementarea din partea statului privind ponderea participării jucătorilor formați locali care pot evolua pe terenul de joc pe parcursul unui meci, precum și formarea acestora în cadrul unei organizații naționale respectiv a unui club național / local, se impune a fi enunțată indiferent de naționalitate cu aplicabilitate tuturor jucătorilor.

20. Partea reclamată face referire la anularea Hotărârii nr. 170/13.03.2019 pronunțată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), de sancționare a Federației Române de Handbal cu avertisment contravențional. În acest sens s-a reținut că fapta de a limita accesul sportivilor profesioniști, cetățeni ai unui stat UE sau non-UE de a obține un contract sportiv în campionatul intern, în condiții similare cu cetățeni români, constituie o faptă de discriminare directă. Hotărârea CNCD nr. 170/2019 a fost atacată de Federația Română de Handbal în instanța, instituindu-se astfel pe rolul Curții de Apel București, Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, dosarul nr.4241/2/2019. Prin Sentința civilă nr. 39/2020 instanța a anulat Hotărârea CNCD nr. 170/13.03.2019 și a reținut că scopul introducerii de către Federația Română de Handbal a criteriilor de valoare pentru jucătorii străini care activează în România vizează un obiectiv de interes național și anume, stimularea cluburilor să folosească tinerii jucători români. Ulterior, Sentința civilă nr. 39/2020 a rămas definitivă prin Hotărârea nr. 115/2022 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție conform căreia instanța a decis „respingerea recursului formulat de pârâtul Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării împotriva Sentinței

civile nr. 39 din 17/2020 a Curții de Apel București, Secția a VIII - a contencios administrativ și fiscal, ca nefondat”.

21. Se precizează că reglementările la nivel de stat au ca scop organizarea și susținerea sportului ca activitate de interes național și, în special, instituirea unei ponderi de participare în competițiile sportive naționale oficiale, a sportivilor de performanță/jucătorilor formați local, indiferent de naționalitate și nu fac referire la un număr minim sau maxim de contracte de activitate sportivă sau de orice altă natură încheiate între aceștia și cluburi, acestea putând fi nelimitate, precum și numărul jucătorilor indiferent de naționalitate cu care structura sportivă respectivă poate încheia contracte.

22. Contractul de activitate sportivă are un caracter sportiv și are ca obiect desfășurarea unei activități sportive având un regim juridic aparte și distinct față de contractul individual de muncă și alte contracte reglementate de Codul Civil.

23. Reglementarea din partea statului privind ponderea participării jucătorilor formați locali care pot evolua pe terenul de joc pe parcursul unui meci, precum și formarea acestora în cadrul unei organizații naționale respectiv a unui club național/local, se impune a fi enunțată indiferent de naționalitate cu aplicabilitate tuturor jucătorilor.

IV. Motivele de fapt și de drept

24. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 16 - Egalitatea în drepturi

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Ordinul nr. 144 din 11 aprilie 2008 privind aprobarea Procedurii Interne de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor

Art. 63

„(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”

O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată

Art. 2

(1) „În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Art. 6

„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, condiționarea participării la o activitate economică a unei persoane ori a alegerii sau exercitării libere a unei profesii de apartenența sa la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv de convingerile, de sexul sau orientarea sexuală, de vârsta sau de apartenența sa la o categorie defavorizată.”

Convenția Europeană a Drepturilor Omului

Art. 14 - Interzicerea discriminării

”Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limba, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

”În domeniul de aplicare a tratatelor și fără a aduce atingere dispozițiilor speciale pe care le prevede, se interzice orice discriminare exercitată pe motiv de cetățenie sau naționalitate.”

Art. 20 (ex-articolul 17 TCE)

”(1) Se instituie cetățenia Uniunii. Este cetățean al Uniunii orice persoană care are cetățenia unui stat membru. Cetățenia Uniunii nu înlocuiește cetățenia națională, ci se adaugă acesteia.

(2) Cetățenii Uniunii au drepturile și obligațiile prevăzute în tratate. Aceștia se bucură, printre altele, de:

(a) dreptul de liberă circulație și de ședere pe teritoriul statelor membre; ”

Art. 45 (ex-articolul 39 TCE)

”(1) Libera circulație a lucrătorilor este garantată în cadrul Uniunii.

(2) Libera circulație implică eliminarea oricărei discriminări pe motiv de cetățenie între lucrătorii statelor membre, în ceea ce privește încadrarea în muncă, remunerarea și celelalte condiții de muncă.

(3) Sub rezerva restricțiilor justificate de motive de ordine publică, siguranță publică și sănătate publică, libera circulație a lucrătorilor implică dreptul:

(a) de a accepta ofertele reale de încadrare în muncă;

(b) de a circula liber în acest scop pe teritoriul statelor membre;

(c) de ședere într-un stat membru pentru a desfășura o activitate salarizată în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative care reglementează încadrarea în muncă a lucrătorilor statului respectiv;

(d) de a rămâne pe teritoriul unui stat membru după ce a fost încadrat în muncă în acest stat, în condițiile care vor face obiectul unor regulamente adoptate de Comisie.

(4) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică încadrării în administrația publică.”

Carta Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene

Art. 15 - Libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă

”(1) Orice persoană are dreptul la muncă și dreptul de a exercita o ocupație aleasă sau acceptată în mod liber.

(2) Orice cetățean al Uniunii are libertatea de a-și căuta un loc de muncă, de a lucra, de a se stabili sau de a presta servicii în orice stat membru.

(3) Resortisanții țărilor terțe care sunt autorizați să lucreze pe teritoriul statelor membre au dreptul la condiții de muncă echivalente acelor de care beneficiază cetățenii Uniunii.”

Art. 21 - Nediscriminarea

”(1) Se interzice discriminarea de orice fel, bazată pe motive precum sexul, rasa, culoarea, originea etnică sau socială, caracteristicile genetice, limba, religia sau convingerile, opiniile politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, averea, nașterea, un handicap, vârsta sau orientarea sexuală.

(2) În domeniul de aplicare a tratatelor și fără a aduce atingere dispozițiilor speciale ale acestora, se interzice orice discriminare pe motiv de cetățenie.”

Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii Europene, denumit în continuare Regulamentul UE nr. 492/2011

Art. 1 - Accesul la încadrarea în muncă

”(1) Orice resortisant al unui stat membru, indiferent de reședința sa, are dreptul de acces la o activitate salariată și de a desfășura această activitate pe teritoriul altui stat membru, în conformitate cu actele cu putere de lege și cu actele administrative care reglementează încadrarea în muncă a resortisanților statului respectiv.

(2) Acesta beneficiază, în special, pe teritoriul unui alt stat membru, de aceeași prioritate ca și resortisanții statului respectiv în ceea ce privește accesul la locurile de muncă disponibile.”

Art. 7

”(1) Lucrătorul resortisant al unui stat membru nu poate fi tratat diferit, pe teritoriul celorlalte state membre, față de lucrătorii naționali, pe criterii de cetățenie, în ceea ce privește condițiile de încadrare în muncă și de muncă și, în special, în ceea ce privește remunerarea, concedierea și, în cazul în care rămâne fără un loc de muncă, reintegrarea profesională și reangajarea.

(2) Acesta beneficiază de aceleași avantaje sociale și fiscale ca și lucrătorii naționali.

(3) În același temei și în aceleași condiții ca și lucrătorii naționali, acesta are acces la formare în școli profesionale și centre de recalificare.

*(4) Orice clauză a unei convenții colective sau individuale sau a altei reglementări colective privind accesul la încadrarea în muncă, încadrarea, remunerarea și alte condiții de muncă sau concedierea **este nulă de drept**, în măsura în care prevede sau permite condiții discriminatorii pentru lucrătorii care sunt resortisanți ai celorlalte state membre.”*

Pct. 5

Acest drept trebuie recunoscut, fără discriminare, lucrătorilor permanenți, sezonieri și frontaliери, precum și **celor angajați în activități de prestare de servicii.**

LEGE Nr. 106/2017 din 18 mai 2017 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea exercitării pe teritoriul României a drepturilor conferite în contextul liberei circulații a lucrătorilor în cadrul Uniunii

Art. 1

”(1) Prezenta lege facilitează aplicarea și asigurarea respectării, în mod uniform, pe teritoriul României, a drepturilor conferite prin art. 45 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și prin art. 1 - 10 din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii Europene, denumit în continuare Regulamentul UE nr. 492/2011.

(2) Prezenta lege se aplică cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, altele decât România, care își exercită drepturile prevăzute la alin. (1) pe teritoriul României, în scop de muncă, precum și membrilor de familie ai acestora, denumiți în continuare lucrători din Uniunea Europeană și membrii familiilor lor.

(3) În sensul alin. (2), termenul lucrător din Uniunea Europeană are semnificația conferită prin art. 45 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și prin Regulamentul (UE) nr. 492/2011.”

Art. 2

”(1) Prezenta lege se aplică următoarelor domenii referitoare la libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii Europene, prevăzute la art. 1 - 10 din Regulamentul (UE) nr. 492/2011, respectiv:

a) accesul la locuri de muncă;

b) condițiile de muncă și de încadrare în muncă, în special în ceea ce privește remunerarea, concedierea, securitatea și sănătatea în muncă și, în cazul în care lucrătorii din Uniunea Europeană rămân fără un loc de muncă, reintegrarea profesională și reangajarea;”

Directiva 78/2000/CE

Art. 2

”(2) (a) o discriminare directă se produce atunci când o persoană este tratată într-un mod mai puțin favorabil decât este, a fost sau va fi tratată într-o situație asemănătoare o altă persoană, pe baza unuia dintre motivele menționate la articolul 1;

(b) o discriminare indirectă se produce atunci când o dispoziție, un criteriu sau o practică aparent neutră poate avea drept consecință un dezavantaj special pentru persoane de o anumită religie sau cu anumite convingeri, cu un anumit handicap, de o anumită vârstă sau de o anumită orientare sexuală, în raport cu altă persoană, cu excepția cazului în care: cazului în care: această dispoziție, acest criteriu sau această practică este obiectiv justificată de un obiectiv legitim, iar mijloacele de realizare a acestui obiectiv nu sunt adecvate și necesare sau proporționale cu scopul urmărit.”

Principiile de analiză

25. Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:

- la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal,
- la situații diferite, tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat” în această situație.

26. Prin urmare, se poate vorbi de o posibilă **discriminare directă** în condițiile în care o persoană este tratată în mod nefavorabil, prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară, iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

27. Reținând în coroborare cu speța dedusă spre soluționare definiția discriminării, astfel cum este reglementată de art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000, Colegiul director se raportează, în ceea ce privește analiza unui act / a unei fapte care încalcă dreptul la un tratament egal, la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. nr. 137/2000.

28. În sfera de analiză a situațiilor asupra cărora Colegiul director se pronunță, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, tratamentul aplicat pentru două situații comparabile trebuie să fi fost diferit, iar subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice, iar în cazul discriminării indirecte, prin comportamentul activ / pasiv aplicat, efectele generate să fie discriminatorii.

29. Tratamentul diferențiat constituie o formă de discriminare directă, pe criteriul cetățeniei, prin care se încalcă accesul la locul de muncă a lucrătorilor în condiții de egalitate cu cetățenii români.

30. În speța de față, sunt întrunite elementele constitutive ale discriminării directe, astfel cum sunt prevăzute de art. 2 alin. (1) din O.G. 137/2000, republicată, astfel:

- existența unui tratament diferențiat, exprimat printr-o deosebire, care constă în impunerea unui număr minim de jucători cetățeni români;
- criteriul de discriminare este cel al cetățeniei
- suntem în prezența unei situații comparabile: jucător cetățean român în comparație cu jucător cetățean străin
- existența unui raport de cauzalitate între criteriu și tratamentul diferențiat: toți sunt jucători, lucrători ai statelor membre
- există un raport de cauzalitate între criteriu și tratamentul diferențiat: cetățean străin (altul decât român) este tratat diferit
- se încalcă dreptul la libera circulație a lucrătorilor în UE (art. 45 din Tratatul privind funcționarea UE).

31. Atunci când se pune în discuție existența unei discriminări directe nu se acceptă testul justificării obiective. Apărările pe care partea reclamată le-a susținut în fața Colegiului nu

subzistă având în vedere existența unei legislații atât naționale cât și internaționale, care susține libera circulație.

32. Nu suntem nici în prezența rezervelor formulate în art. 45 alin. (3) din TFUE, respectiv nu sunt restricții justificate de motive de ordine publică, siguranță publică și sănătate publică.

33. În privința statutului sportivilor, Colegiul director urmează să facă aplicarea jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene în:

- Hotărârea în Cauza C-81/12 Asociația Accept/Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (pct. 45);
- Hotărârea din 14 iulie 1976, Donà, 13/76, Rec., p. 1333, punctul 12, și
- Hotărârea din 16 martie 2010, Olympique Lyonnais, C-325/08, Rep., p. I-2177, punctul 27),
- Hotărârea din 15 decembrie 1995, Bosman, C-415/93, Rec., p. I-4921, punctul 73, din care rezultă, fără echivoc, faptul că activitatea jucătorilor/sportivilor profesioniști sau semiprofesioniști este una salarială sau de prestări servicii remunerate, ca urmare se încadrează în activitatea lucrătorilor din UE, protejați sub aspectul garantării liberei circulații a lucrătorilor în UE.

34. Astfel, Colegiul director constată săvârșirea de către partea reclamată a unei fapte de discriminare directă a lucrătorilor în accesul acestora la un contract de jucător profesionist în România, pe criteriul cetățeniei unui stat membru al UE, în comparație cu jucătorii sporturilor de echipă cetățeni români.

35. Prin discriminarea directă săvârșită de partea reclamata se încalcă dreptul la libera circulație a lucrătorilor în UE (art. 45 din Tratatul privind funcționarea UE).

36. În drept, art. 2 alin. (1), coroborat cu art. 45 TFUE, art. 15 și art. 21 din Carta Drepturilor Fundamentale ale UE, art. 1, art. 7 și pct. 5 din Regulamentul (UE) nr. 492/2011, și art. 1 și art. 2 din Legea nr. 106/2017.

37. Colegiul director constată că potrivit art. 7 din Ordonanța nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, cetățenii non-UE pot fi angajați în România, cu aviz de angajare, doar dacă locurile de muncă vacante nu pot fi ocupate de cetățeni români, de cetățeni ai statelor membre UE/SEE sau de rezidenți permanenți pe teritoriul țării.

38. Există însă și câteva excepții de la această regulă, și anume situația în care persoana respectivă:

- deține funcția de administrator într-o societate comercială cu participare străină și este singura persoană numită în acea funcție;
- este sportiv profesionist și are dovezi că a desfășurat o activitate similară în altă țară;
- solicită un aviz de angajare pentru lucrători transfrontalieri;
- solicită un aviz de angajare pentru lucrători sezonieri.

39. Pentru angajarea sportivilor profesioniști pe locuri de muncă specifice, avizul de angajare pentru lucrători permanenți se eliberează:

- fără îndeplinirea condițiilor speciale de a face demersurile necesare pentru angajarea unui cetățean român sau al statelor membre UE/SEE sau de rezidenți permanenți pe teritoriul României etc.,
- dacă străinul respectiv are competența profesională necesară ocupării postului, iar
- angajatorul în cauză este o persoană juridică al cărei obiect principal de activitate îl constituie desfășurarea de activități sportive.

40. Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România nu prevede norme de protecție a pieței interne a sportivilor profesioniști, prin limitarea accesului la locuri de muncă în România, a sportivilor profesioniști, cetățeni din state non-UE.

41. Colegiul director apreciază că apărările formulate de partea reclamată, precum că este vorba despre un scop real și legitim în luarea deciziei pentru asigurarea unui mediu propice pentru promovarea, pregătirea și dezvoltarea sportivilor români, precum și instituirea unei ponderi de participare în competițiile sportive naționale oficiale, a sportivilor de performanță români și nu fac referire la un număr minim sau maxim de contracte de activitate sportivă sau de orice altă natură încheiate între cluburi și sportivi, acestea putând fi nelimitate, ca și numărul jucătorilor străini cu care structura sportivă poate încheia contract, nu sunt întemeiate.

42. Colegiul director apreciază că apărările formulate de partea reclamată în privința limitării numărului de jucători străini prin impunerea unui număr minim de jucători români urmăresc un scop legitim și constituie un interes legitim, însă metoda aleasă nu este una adecvată și necesară, ci are ca efect limitarea accesului cetățenilor străini.

43. De asemenea, metoda nu este una adecvată și necesară neaducând beneficii sau plusuri în dezvoltarea sportului românesc nici la nivel național și nici internațional. Limitarea competiției între jucătorii profesioniști pe criteriul cetățeniei nu oferă certitudinea unei dezvoltări sau creșteri a nivelului de dezvoltare a sportivului român.

44. Având în vedere motivele expuse mai sus, Colegiul director constată că se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare prevăzute de *art. 2 alin. (1) și art. 6 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată*, constatând astfel săvârșirea unei fapte de discriminare directă a sportivilor profesioniști.

45. Astfel, Colegiul director constată fapta părții reclamate de a limita accesul sportivilor profesioniști, cetățeni ai unui stat UE, în campionatul intern, în condiții similare cu cetățeanul român, constituie o faptă de discriminare directă, potrivit art. 2 alin. (1), coroborat cu art. 45 TFUE, art. 15 și art. 21 din Carta Drepturilor Fundamentale ale UE, art. 1, art. 7 și pct. 5 din Regulamentul (UE) nr. 492/2011, și art. 1 și art. 2 din Legea nr. 106/2017 și dispune sancționarea părții reclamate cu avertisment, conform art. 5 alin. (2) și art. 7 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin. (2), din O.G.137/2000 republicată privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu 9 voturi pentru și 1 abținere**, ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele sesizate întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art. 2 alin. (1) și art. 6 din O.G. 137/2000, republicată;
2. Sancționarea părții reclamate cu avertisment contravențional, potrivit art. 5 alin. (2) și art. (7) alin. (3) din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare;
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc - Membru

BABUȘ Radu - Membru

BĂNICĂ Claudia Cerasela - Membru

DIACONU Adrian - Membru

GRAMA Horia - Membru

JURA Cristian - Membru

MOȚA Maria - Membru

OLTEANU Cătălina - Membru

RAIU Cătălin - Membru

SĂVULESCU Radu - Cosmin - Membru

*Data redactării: 14.02.2024
Redactată și motivată F.L.I.*

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor**

**formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și
Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.**

